

maslo, ampak da sva Košan in jaz tu popolnoma v soglasju z nemškimi vzgojevalci, o tem se lahko uverita gg. Josin in Gangl iz imenitne knjige, o kateri je »Nova Preša« prinesla cel feljton, in katera slove: »Das Elend unserer Jugendliteratur. Ein Beitrag zur künstlerischen Erziehung der Jugend. Von Heinrich Wohlgast. Selbstverlag. In Commission bei L. Fernau. Leipzig.« V tej knjigi se brezobzirno obsojajo vsi tisti Campeji, Krištofi Schmidti in drugi enaki mladinski pisci; celo priljubljeni Fr. Hoffmann ni našel milosti — ravno vzpričo estetiških ozirov. Sicer pa bi bili nehvaležni, ako ne bi omenili, da je že naš Stritar v svojih ocenah mladinskih spisov prav rezko poudarjal veliki vzgojni pomen leposlovja ter odločno pobijal moralizovalno smer v mladinskem slovstvu. (Konec prihodnjič.)

Naznanilo o »salonski« in »slovanski knjižnici«. »Soča« št. 35. z dne 27. m. m., ki je tudi prinesla v prilogi 61 strani 4° obsezajoče »Primorske odnošaje v poslanski zbornici na Dunaju« (Po brzopisnih zapisnikih. V Gorici. Tiskala, izdala in založila »Goriška Tiskarna« A. Gabršček. 1897.), je prijavila sledeči književni naznanili, ki gotovo razveselita vse prijatelje domačega leposlovja:

»Salonska knjižnica«. — Koncem t. m. začnemo razpošiljati prvo knjigo tega podjetja. Na 320 straneh bo obsegala pod skupnim naslovom »O te ženske« te-le novele:

Predgovor izdajatelja »Salonske knjižnice« — Predgovor pisatelja I. knjige — Primo loco — Dr. Strnad — Te punice, te punice . . .! — Danica — Institutka — V mraku — Pavlina — O te ženske.

Cena 1 gl. s poštnino vred. Na naročila brez denarja se ne bode oziralo.

»Slovanska knjižnica«. Dne 15. oktobra izide trojnati snopič, ki prinese slovanskemu čitajočemu občinstvu izviren roman gospe Pavline Pajhove: »Slučaji usode«. Obsegal bode okoli 280 str. prav zanimivega berila.

To književno podjetje dovrši s tem romanom že četrto leto svojega življenja. Žal, da se mora boriti z velikimi neprilikami, največ pa z nezadostno gmotno podporo, ki je še vedno prav neznatna. In vendar je »Slovanska knjižnica« vsaj deloma odstranila sušo na polju naš pripovedne književnosti!

»Kratka slovnica ruskega jezika«. (Краткая Грамматика русскаго Языка). Sestavil M. M. Hostnik in

»Ручно́й русско-слова́нски́й сло́ва́рь« (Ročni rusko-slovenski slovar). Sestavil M. M. Hostnik. Pod tem naslovom izide v kratkem skupna knjiga, katera se že tiska v »Goriški tiskarni« A. Gaberšček v Gorici. Knjiga bode obsegala okoli 27 tiskanih pol, oziroma blizu 500 strani navadne slovarske oblike. Iz prve na ogled nam doposlane pole slovnice in pete pole slovarja smo se prepričali, da je bilo sestavljanje trudapolno in težko, ter da obsega slovnica vsa pravila, katera so potrebna k učenju ruščine, slovar pa prinaša obsežno slovarsko gradivo. Tehniško delo je čisto in zelo razložno, posebno pa so ruske tipke (črke) čitljive in take, da se oko pri čitanju ne utruji, kar se navadno godi pri drugih ruskih knjigah z odveč nerazločnimi črkami. Delo bode končano meseca oktobra. Izdaje

bode zelo po ceni in se upa, da ne preseže z gold. Razpošljalo se bode proti povzetju, oziroma proti predplačilu zneska. Naročila sprejemlje že sedaj »Goriška tiskarna« A. Gabršček v Gorici. Ta slovar bo tudi za Hrvate prikladen. Ta knjiga v tem obsegu je prva med Slovenci, in radi tega jo toplo priporočamo vsem omikanim Slovincem.

Gedichte von Franz Prešeren. Aus dem Slovenischen von Alois Rudolf. — Gospod prevodilec, korektor v c. kr. dvorni in državni tiskarnici na Dunaju, nam je sam poslal na ogled in v blagohotno oceno ta prevod, ki obsega »Rosamunda von Auersperg«, »Die Wiederbestattung« in »Die Arznei der Liebe« ter je ponatisnjen iz letnika »Herbstblüten«, ki ga izdaje penzijsko podporno društvo c. kr. dvorne in državne tiskarnice na Dunaju. Prevod se prav čedno čita — samo v »Rozamundi« so se vedoma ali nevedoma prezrle izvirnikove *assonance* — in nam vnovič dokazuje, koliko privlačno silo ima naš Prešeren do inorodcev, kako se med njimi vedno in vedno oglašajo novi občudovalci Prešernove romantike ter se poskušajo v manj ali bolj dovršenih prevodih. To vedno zatekanje tujcev, zlasti Nemcev, k neusahljivemu viru Prešernove poezije nas po pravici navdaja z iskrenim ponosom in veseljem; kajti vprav ta pojav nam je nov dokaz, da je Prešeren — kar je prvi trdil in dokazal Stritar, slava mu zategadelj — svetovne cene pesnik in svetovni klasik, in baš mnogoteri njega prevodi v tuje jezike nam ga gotovo in za stalno vrste v svetovno literaturo kot prvega slovenskega zastopnika.

Dr. Fridtjof Nansen: »Na severní točnu« i. t. d. (»Na severni tečaj«). Český překlad rediguje dr. Jiří Guth. — Komaj je završeno prekrasno profesorja Kořenskega potopisno delo: »Cesta kolem světa«, ki leži zdaj na naši mizi v dveh velikih knjigah, pa je že začel znani marljivi založnik Otto v Pragi izdajati prevod znamenitega spisa Nansenove ekspedicije na severni tečaj. Tudi to delo je krasno. Nansen dokazuje z njim, da ni samo neustrašen junak v borbi z velikanskimi zaprekami ledenega sveta, nego tudi duhovit pisatelj. Prevod njegovega zanimivega norveškega dela izhaja v 13 evropskih jezikih, med temi v češkem, ruskem in poljskem. In slovanski jug: — Človeku sili sarkazem v pero — no, molčimo raje!

A. Aškerc.

Listnica uredništva. J. Ivč: Žal, to pot nerabno. — Sga: Ko ste zapisali n. pr. verz: »Objel je temo temni mrak« — oprostite, ali ste takrat razumeli sami sebe? —

Zorin: Seveda nezrelo. — Ž.: Kaj ne da? Naši najmlajši pesniki, naši Aleksandrovi, Boruti, Mihajlovi, Nikolajevi, Radiči, Trošani, Zori in še nekateri drugi ter naše Vide pričajo na glas, da vir slovenske poezije še ni usahnil. Pa samo ustvarjajoči genij in ljubezen do umetnosti in svobodomiselnih idej priganjata naše mlade poete k delu, apatija našega občinstva za lepo književnost gotovo ne! —

